

Teuleria del Vilar

Sant Boi de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 900 metres per pista forestal de la carretera BV-4608, punt quilomètric 2'500

Coordenades:

Latitud: 42.06342
Longitud: 2.15351
UTM Est (X): 429965
UTM Nord (Y): 4657164

Classificació

Número de fitxa 08201 - 118
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Estructura d'erruïda i envoltada de molta bardissa.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.113.171
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 003A00004
Fitxes associades:
[El Vilar](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs

Data de registre de la fitxa: dt., 07/10/2008 - 02:00

Descripció

La teuleria del Vilar es troba situada uns 250 metres a l'est del Vilar, prop d'una pista forestal, en un punt lleugerament elevat envoltat de camps. Es tracta d'una estructura parcialment derruïda que es troba envoltada i coberta de bardissa. La planta interior fa uns 4 x 4 metres i es conserven els murs fins a 2 metres d'alçada. Conserva, a la façana principal, dues arcades coronades amb maó a plec de llibre, que corresponien a les boques del forn (de la cambra de combustió). La zona superior o cambra de cocció es troba tapada i presenta una gran acumulació de rocs.

Observacions:

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya. Sant Boi de Lluçanès.

Història

La última vegada que va funcionar la teuleria va ser per fer les obres que van fer al Vilar per fer la indústria "CAOBOY" de cacaolat. Antigament, cada masia amb una certa entitat comptava amb un forn d'obra o teuleria dins les seves terres. La funció dels forns d'obra era coure maons i teules principalment, que servien per arranjar o ampliar les edificacions ja existents, o bé per a fer-ne de noves. Les teuleries es composaven bàsicament de dues zones, a la part inferior hi havia la cambra de combustió, en la qual s'hi cremava el combustible (llenya), i a la part superior hi ha la cambra de cocció on es col·locaven les peces a coure. Les dues cambres es comunicaven a través d'uns forats que permetien el pas de l'escalfor.

Bibliografia

Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Sant Boi de Lluçanès. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya. 1998.

